

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A fényűzés.

Éveken át foglalkoznak egyes tényezők azon problémával, hogy vajjon mi módon és mely radikális eszközökkel lehetne azon szociálmozgalmaknak a megszüntetését, avagy csak redukálását is elérni, amely szociálmozgalmak hazánkban is mind jobban-jobban tért hódítanak maguknak. Manapság a társadalomnak alig van olyan osztálya, melynek körében a szociálizmus talajra ne találja. De kétségtelenül legfogékonyabb talajra talál a szociálizmus köznépnél s ennek különösen munkás osztálya körében. E körülmény részint a létfenntartás nehéz viszonyaira, részint a becsületes magyar kézműipart tönkretévő s cifra iparcikkeket termelő idegen gyáriparra, részint az őrzöngő divatnak való hódolásra vezethető vissza.

Azok, kik közvetlenül köznépnél között élnek és azokkal érintkeznek, szomorú tapasztalatoknak jöhetnek a nyomára. A délceg termetű, nyíltszívű, vendégszerető, hazája földjéhez ragaszkodó, fellebbvalóit őszintén tisztelő és becsülő magyar paraszt nemcsak testileg, de lelkileg is minő elszomorító változáson ment keresztül 20—30 év leforgása alatt. E szomorú tünemény előidézőinek részesei különböző faktorok voltak, kik a helyett, hogy a köznépnél körében oly nagy mérvben terjedő szociálizmust köznépnél súlyos

terheinek enyhítésével, avagy csak némi redukálásával is medrébe terelni, avagy ezen irányban csak a kezdeményező lépést megtenni igyekeztek volna, szították, sőt talaját egyengették a társadalom felforgató tanok terjedésének.

Nem céloim az e téren elkövetett mulasztásoknak egyenként leendő elősorolása, hisz eléggé ismeretesek azok s elég élénken ecsetelték ezen anomáliákat a közel múltban a politikai viszonyokkal kapcsolatban lezajlott szomorú események. De igenis céloim rámutatni egy rendkívül beteges tünetre, mely manapság oly nagy mérvben uralkodik köznépnél, s szintén egyik hatalmas eszköze a szociálizmus terjedésének. Ez pedig a divatnak, a fényűzésnek való hódolás.

A szociálizmus terjedését mindig népünk anyagi helyzetével hozzák összefüggésbe. Tehát ahol a köznépnél, különösen a munkásosztály jobb anyagi helyzetnek örvendhet, ott a világot megváltó szociálizmus tanai a legkevésbé találhatnak fogékony talajra. Ha szép magyar Alföldünk előnyös földrajzi fekvését tekintjük s ebből kifolyólag eme magyar Kánaán lakóinak anyagi helyzetét vizsgáljuk, azon kedvező tapasztalatra fogunk jutni, hogy széles e hazánkban az anyagi jólét oly nagy mértékben fel nem fedezhető, mint itt. Tehát munkásnépnél is, hazánk más vidékeinek munkásnépével szemben sokkal jobb, sokkal előnyösebb hely-

zetben van, olyannyira, hogy keresményéből bölcs előrelátás, okos számítás mellett nemcsak életszükségleteit fedezheti, hanem valamelyecskét még meg is takaríthat. És mégis nem-e azt tapasztaljuk — legalább a statisztikai adatok azt bizonyítják — hogy a legnagyobb elégedetlenség, a sztrájk és szociálmozgalom éppen alföldi munkásnépnél körében dul legjobban.

Vajjon mi lehet ennek az oka? Véleményem szerint semmi egyéb, mint az, hogy köznépnél jó nagy részében hiányzik a bölcs előrelátás, az okos számítás, de annál nagyobb s annál kifejtettebb benne a jobb anyagi viszonyok közt élő középosztály utánzása. Ez pedig semmiben sem nyilvánul meg jobban, mint a fényűzésben, a divatnak való hódolásban. Nem tartom szükségesnek ezen tényállás bővebb tárgyalásába bocsátkozni, de aki állításom valódiságában mégis kételkednék, annak figyelmébe ajánlom a köznépnél által rendezendő, különböző mulatságok termeinek felkeresését, egy-egy lakodalmi ünnepély lefolyásának a megfigyelését, bizonyára meglepő látvány fog elé tárulni. És ily módon száll a divat, a fényűzés nemzedékről-nemzedékre, — mert hiszen egy közmondás is azt mondja: hogy a példa vonz, azt pedig jól tudjuk, hogy a közmondások alapja tapasztalati igazság.

Napjainkat — amidőn az ország minden részéből szomorú dolgokról,

TÁRCA.

ANJUTA.

Az olcsó padlásszobában Blokov, az orvosnövendék, aki már a hatodik szemesztert járta, hangosan tanulva föl és alá járkált. A megerőltető szakadatlan tanulástól a torka egészen kiszáradt s homlokán nagy verejték csöppek gyöngyöztek.

Az ablak mellett, amelyre jégvirágokat fagyasztott a hideg, barátja: Anjuta ült egy taburetten. Sovány, huszonöt éves barna nő, nagyon halvány és szeme szelid, szürke. Együtt laktak. Összekuporodva ült a leány s egy férfiing gallérjának a himzésével bibelődött. Nagyon sietett a munkával. Már délutánra fordult az idő, az óra ketőt ütött s a szobácska még nem volt kitakarítva.

Összegöngyölített takaró, szerte heverő vankosok, könyvek, ruhák, egy nagy fekete tábla, benne piszkos szapanos lé és cigaretta végek, padlón por és piszok.

— A jobb tüdő három részből áll, — darálta Blokov hangosan. — A felsőrész a mellkas elülső falán a negyedik és ötödik bordáig nyulik. Oldalt a felső felület egészen a negyedik bordáig hátul a . . .

Blokov pillantása a padmalyra irányult, nagyon erőlködött, hogy helyesen elképzelje azt, amit éppen tanult. Mivel pedig ez nem sikerült neki, kezdte kitapogatni a felső bordákat a mellényen át.

A bordák a zongorabillentyűhöz hasonlítanak, — mondotta. — Hogy ne tévedjünk és rögtön rájuk akadjunk, fekvésüket tanulmányozni kell az emberen és a csontvázon. Ugyan hagyd abban a himzést, Ajuta tájékozódnom kell a dologban.

Anjuta letette a munkáját, levette a zubbonyát és fölállott. Blokov szembe ült vele, elgondolkozva összeráncolta a homlokát és kezdte vizsgálni és számlálni a bordákat.

— Hm . . . ! az első borda nem érezhető; a kulcsont mögött fekszik . . . ez a második borda . . . a . . . ez a harmadik, a negyedik . . . Látszatra olyan sovány vagy s a bordádat még sem lehet érezni . . . Ez a harmadik, negyedik . . . Nem, így tévedhet az ember . . . Jeleznem kell őket. Hol a nem?

Blokov elővette a szemet és Anjuta testére párhuzamos vonalakat kezdett rajzolni, amelyek a bordákat fedezték.

— Kitűnő . . . Jó És most megkopogtatom a bordákat! Állj föl!

Anjuta fölállott és fölemelte a fejét. Blokov megvizsgálta a bordákat. El volt mélyedve s nem vette észre, hogy a leány ajka, orra és ujjainak a vége megkékiült a hidegtől.

— Most már minden világos előttem, — mondta Blokov, abba hagyva a vizsgálódást. — Új úgy, hogy le ne töröld magadról a rajzot. Most még valamit kívülről tanulok meg.

A diák megint föl s alá járt a szobában és hangosan tanult. Anjuta olyan volt a fe-

rete rajzolatokkal, mintha tetoválták volna. Reszketve a hidegtől, ült ott és elgondolkozott. Egyáltalában nagyon keveset beszélt, mindig hallgatott és gondolkodott . . . gondolkodott.

Hat év alatt, mióta a diákok ismerőse, csak öt olyan legénygyel került össze, mint amilyen Blokov. Ezek a diákok már mind befejezték a tanulmányaikat és általánosan becsült emberekké lettek. És amióta tekintélyes állásokhoz jutottak Anjutát többnyire elfelejtették. Egyikük Párisban él, kettő orvos lett, a negyedik festő s az ötödik, hir, szerint, már tanár, Blokov a hatodik . . .

Csakhamar ő is befejezi tanulmányait és tekintélyes ember lesz. Blokov jövője kétségtelenül fényes lesz: kiváló ember lesz belőle; de most még nagyon bajos az állapota. Blokovnak nincs cigarettája, nincs teája és cukorja is csak négy darab van már.

— Sietnem kell egy kicsit a himzéssel, hogy pénzt szerezzek s huszonöt kopekért teát és cigarettát vásárolhassak.

— Be szabad jönni? — kérdezte valaki kívülről.

Alig vetett Anjuta valami kendőt a vállára, már be is lépett Fetist a festő.

— Kéréssel jövök — mondta Blokovhoz fordulva s vadul pislantva elő homlokára lelógó bozontos haja alól. — Nem mondana le vagy két órára az ön szép leánykájáról? Egy képet festek és modell nélkül sehogyszem tudom bejezni.

— Örömmel! — egyezett bele Blokov.

nehéz helyzetekről, a tél sivár gondjairól a mindennapi kenyérről, a lakás, a ruházat, szóval az elsőrendű élet-szükségletek árának napról-napra leendő emelkedéséről hoz szomorú híreket a sajtó — bátran nevezhetjük nehéz megpróbáltatások korának. Ily körülmények mellett hogy is jutna a divatra, a fényűzésre, már pedig a divat, a fényűzés; nagymérvű pénzáldozatokkal jár karöltve. És már most, hogy az a munkásember, különösen családja női tagjainak, a divat, a fényűzés tekintetében tulcsigázott igényeit kielégíthesse, keresményének jó nagyrészt erre kell fordítania s ennek következményeként hajlékában állandóan ott tanyázik a cifranyomoruság, minek utókövetkezménye az, hogy a családfő meghasonlásba kerül a társadalommal, feltámad benne az elégedetlenség, a mások vagyona iránti irigység, meglazul benne a hazája földjéhez való ragaszkodás s ezen az alapon vagy szedi-veszi sátorfáját és megtölti a Cunard Line Amerika felé törekvő hajókolusszusait és üres, sivár lélekkel, vesztett reményekkel, vitorlázik egy ismeretlen föld felé, ahol aranytermő földet, pénzt, kincset remél találni, vagy beledől a világot megváltó szocializmus bármily vad hajtásának karjaiba.

Szomorú, nagyon szomorú dolgok ezek. Olyan szomorúak, hogy a gondolkodó embernek szinte eláll a szive verése. Szükséges tehát, hogy munkásnépünknek ezen divatbetegsége társadalmi uton szintén gyökeres orvoslásban részesüljön, az orvosság azonban ne olyan legyen, mint a haldoklónak nyújtandó aether injekció, amely csak ideig-óráig ver lelket a haldoklóba, hanem teljes gyógyulást biztosító.

Ezen cél elérésében a főszerep hazánk művelt hölgyközönségének kezébe van letéve. Fontolják tehát meg eme rájuk sulyosodó nagy hivatást, üzenjenek hadat a divatnak és fényűzésnek s csatlakozzanak a már ez irányban megindított mozgalomhoz, s példájukkal és e téren kifejtendő mun-

kálkodásukkal hassanak oda, hogy köznépünk őseink szokásához és egyszerűségéhez visszatérjen s tanulja meg ruházatainak tulnyomó részét házilag előállítani. Ezen törekvésükkel a művelt magyar nők bizonyára hálára fogják kötelezni ezt a nemzetet, a szocializmus kérdésének megoldását pedig egy nagy lépéssel előbbre juttatják.

Ujdonságok.

— Személyi hír. Scossa Dezső kir. tanfelügyelő az elmúlt kedden községünk vendége volt. Az ő elnöklete alatt lett megválasztva az iparos tanoncok iskolájának tanítói kara.

— Károly napja. Kedden ülte névnapját Vimmer Károly, községünk tekintélyes polgára, amely alkalomból barátai és tisztelői nem késnek szeretetüknek s tiszteletüknek kifejezést adni.

— Följelentés az alispán ellen. Vajda Ernő, a Szentesen megjelenő „Alföldi Ellen-zék“ szerkesztője és kiadója, valamint a lap nyomdájának tulajdonosa a belügyminiszterhez följelentést tett Dr. Cicatricis Lajos alispán ellen, amely följelentésben a vármegye pénzén, tehát közpénzen üzött bűnös részrehajlással vádolja az alispánt a „Csongrád-vármegyei Hivatalos Lap“ nyomdai előállításának vállalatba adásánál követett eljárásból kifolyólag. Hát hiszen lehetséges, hogy akire sérelmes lett az alispán eljárása, ha némileg elfogult — könnyen rá hagyja magát venni indulata által az ilyen följelentésre. Itt a vidéken azonban, nekünk úgy tetszik, hogy ez az akció egy kiegészítő része annak a hajszának, amit a megyei tisztviselők választását megsemmisíteni kérelmező ama „bírói panasza“ megindított vármegyénk alispánja ellen. Mert hogy az alispán részrehajlással, legalább is indokolhatlan részrehajlással hozott volna határozatot a kérdéses nyomdai munkák kiadásánál, azt ugyan nem hiteti el velünk senki sem s bizunk benne, hogy a nagyhangu fegyelmi följelentés egeret szül elkövetőjének. — E hírrel kapcsolatban megemlítjük, hogy a többi vármegyei nyomtatvá-

nyok szállítását lapunk könyvnyomdája nyerte el. Fényes bizonyítéka ez annak, hogy nyomdai termékeink nemcsak hogy megközelíthetetlen szépek és nagy gonddal, páratlan szakavatottsággal előállított munkák, de egyúttal legolcsóbbak is.

— Eljegyzés. Nagy Jenő, fiatal helybeli rőfős- és divatárkereskedő eljegyezte Schatelesz Etelkát Szegeden.

— Közgyűlés. A Mindszenti Iparosok és Kereskedők Köre ma, vasárnap delután a kör helyiségében tartja évi rendes közgyűlését, melyre a tagok figyelme fölhívatik.

— Sikasztás a sándorfalvai hitelszövetkezetnél. Hetek óta suttoztak róla, hogy az országos központi hitelszövetkezet sándorfalvi fiókjánál nagyobb mérvű sikasztás történt. Később már nyíltan beszéltek, a bűnös neve is forgalomba került. Lapunk szintén ideje korán értesült a dologról, azonban míg teljesen megbízható forrásból nem ismertük meg az ügyet, nem siettünk a megbélyegző hirt nyomdafesték alá adni. Ennek tulajdonítandó hallgatásunk.

Mint sok másnál, itt is „keresd az asszonyt!“ Az asszonymak tulajdonítják sokan, hogy a sikasztás megtörtént, ugyanannak köszönhető az intézetnél érdekeltek, hogy az nap fényre derült.

Három héttel előtt egy sándorfalvai menyecske följelentést tett az orsz. hitelszövetkezet budapesti igazgatóságánál, hogy a sándorfalvai fióknál hiba van a kréta körül. Legott megjelent egy számvizsgáló és sietett a könyveket, pénztárt átvizsgálni. Napokig bujta a rovatos naplókat, főkönyveket s arra a meggyőződésre jött már-már, hogy minden rendben van, amikor a múlt vasárnap a tömegesebben jelentkező felektől átvett könyvek reávezették, hogy bizony van ott hiba, nem is kevés. Beszedette a könyveket s rövid egy hét alatt 20,000 korona hiányra akadt. Azt mondják, több is lesz.

A hiányzó pénz nem is a pénztárnok kezén tűnt el, hanem a könyvelőjén: Fritz Tivadarén, aki a jóhiszemű felektől illetéktelenül szedett föl pénzt s azt a pénztárnoknak át nem szolgáltatta.

Fritz egyébként állami néptanító, aki az ottani társadalomban egyik vezérszereplő volt. Most özvegy, egy gyermeke van. Fele-

— Menj vele, Anjuta!

— Mi keresni valóm van ott nekem? — felelte halkán Anjuta.

— De miért nem akarsz odamenni? Festist a művészet nevében kér és nem holmi ostobaságok kedvéért. Miért nem segited ki, ha módodba van?

Anjuta ezenközben már fel is öltözködött.

— És mit fest ön most? — kérdezte Blozkov.

— Psychet. Jó tárgy; de nem igen jutok vele előre, már több alkalmatlan modellt kellett elküldenem. Tegnap is volt egy nálam, annak kék lába volt. „Miért kék a lábad?“ — kérdeztem tőle. — „A harisnya festette meg“ — felelte . . . És ön mindig kívülről tanul? Boldog ember! Van türelme!

— Az orvosi tudományba nem igen haladhat elő az ember, ha nem tanul kívülről.

— Hm . . . Már megbocsát, Blozkov, de maguk úgy élnek itt akárcsak egy disznóiban! Az ördög tudja, hogy élnek maguk!

— Mit csináljak? Hát élhetek-e én más-keppen? . . . Apám tizenkét rubelt küld havolna s ezzel be kell érnem. Hogyan éljek aztán ennyiből?

— Persze . . . persze . . . mondta a festő s megrázkódott az undortól. — Felöltött ember nem élhet esztétika nélkül. Ugy-e? És maguknak itt ez a szoba olyan, hogy az Isten tudja milyen. Az ágy rendetlen, mosogató-víz, piszok . . . A tegnapi főzelék-maradék még a tányéron. Pfuji!

— Ez igaz — mondta a diák elpirulva.

— Anjuta nem ért ma rá kitakarítani a szobát. Egész mostanáig nagyon el volt foglalva. A festő eltávozott Anjutával.

Blozkov lefeküdt a díványra és tovább tanult, azután elaludt s mikor egy óra múlva felébredt fejét két öklére támasztva, szomorúan meredt maga elé. Visszaemlékezett a festő szavaira, hogy az embernek esztétikával kell élnie. Környezetét most undorítósnak és nyomoruságosnak látta. Képzletben nagyebedlőben látta magát, amint feleségével, valami előkelő dámmal teázik . . . Most pedig ott van a mosogató tál a benne uszkáló cigarettavégekkel . . . Ez elviselhetetlen, utálatos, Anjuta sem szép amolyan kósza leány, sajnálni való. És Blozkov ebben a pillanatban világosan látta, hogy el fog válni tőle.

Mikor Anjuta a festőtől visszaérkezett s a köpenyét levetette, a diák felállott és komolyan így szólt:

— Figyelj ide, kedvesem . . . Ül le, jól hallgasd meg, amit mondok. El kell válnunk. Egyszóval, nem élhetek tovább veled.

Anjuta a festőtől, a hosszas modellállástól fáradtan, elgyöngülten jött haza. Arca megnyult, aggodalmasnak látszik, álla egészen hegyes. Nem felel, csak vonaglni kezd az ajka.

— Be kell látnod, hogy előbb vagy utóbb válnunk kell — folytatja a diák.

— Szép, jó leány vagy, nem vagy ostoba. Be fogod látni . . .

Anjuta újra fölvetette a köpenyét, a himzést

némán papirosba göngyöltte, a pamutot és tüket összeszedegette. A négy darab cukrot a papirossal, odatette az asztalra a könyvek mellé.

— Ez a . . . te . . . cukrod . . . mondta és csöndesen elfordult, hogy a fiu ne lássa könnyeit.

— Miért sirsz? — kérdezte Blozkov. Izgatottan ment végig a szobában és így szólt:

— Csudálatos, hát mi is van ebben? . . . Jól tudod, hogy el kell válnunk. Örökké úgy sem élhetünk együtt.

A leány csak szedegette össze a cökmökjait és megfordult, hogy bucsuzzék. Blozkovot elfogta a részvét.

— Maradjon-e még itt egy hétig? — gondolkozott magában. Csakugyan, maradjon még itt egy hétig, aztán mondom majd, hogy menj, Isten hírével.

Es dühösködve, amiért ilyen határozatlan, haragosan rákiáltott:

— Na, hát miért állsz ilyen némán? Ha menni akarsz, hát menj, ha pedig nem akarsz menni, hát vedd le a köpenyedet és maradj! Maradj!

Anjuta némán leveti a köpenyét, zokogva elveszi a zsebkezdőjét és nesztelenül odamegy a helyére, az ablak mellé.

A diák veszi a könyvet, fel és alá jár a szobában és tanul.

— A felső tüdő három részből áll. A felsőrész a mellkas innenső oldalán a negyedik, ötödik bordáig ér . . .

ségét, aki éveken át beteg vala, mult évben vesztette el. Jegybe járt egy ottani tanítónóval, tavasszal lett volna az esküvő, Megtörtént azonban, hogy előzőleg viszonyt kezdett a sándorfalvi kaszinós feleségével, aki kedveért az urát is elhagyta már s aki megnezelvén mellőztetését boszúból följelentette a hitlen kedvest.

Kiderülvén a turpisság, a faképnél hagyott menyecske hajlandó lett volna a hiányt kifizetni, ha Fritz feleségül veszi, ám Fritz hallani sem akar most már róla.

Mint hírlík, a szövetkezet nem kívánja üldözni a könnyelmű tisztviselőjét, mert ez kötelezte volna magát az elkezelt pénzeket apránként visszafizetni. S ha valamely összeg fön maradna is, azt a szövetkezet helyi fiókja fogná földözni az egyébként várható osztalék elmaradása árán.

A némely lapban híresztelt támadásból, bizalmatlanságból egy szó sem igaz. Első napokban természetszerűleg megriadt az érdekelt közönség, de amióta a sikkasztó elvállalta a hiány törlesztését s az igazgatóság biztosított mindenkit, hogy senkinek a befizetett pénze nem fog elveszni, a nyugalom teljesen helyreállt.

A sikkasztó tanító e szerint aligha kerül az igazságszolgáltatás kezébe. Hogy megtűri-e ennek dacára a tanítótestület kebelében, erre majd a felettes hatóság felelhet. Hogy nem használt a tanítói kar jóhírnevének Fritz, az bizonyos. Az is bizonyos lehet, hogy sikkasztó tanító abban a községben, ahol bűnös manipulációját ismerik, még a kis gyermekek előtt sem fog tekintélylyel birni.

— **Halálozás.** Weisz Ignác fővárosi nyomdatulajdonos, lapunk több éven át volt szerkesztő-kiadója — mint részvétellel értesülünk — a mult hét végén Budapesten meghalt. Nyugodjék békében.

— **Feloszló egyesületek.** A mindszenti három halotti társulat fölött, hosszú, kínos vergődés után meghuzta végre a m. kir. belügyminiszter a halálharangot, s eltemeti a már régóta halottakat úgy, hogy mai szülőikben soha se légyen föltámadásuk. A halotti társulatok vagyona végre-valahára fölosztásra kerül s járásunk főszolgabírája, aki szinte mázsaszámra kezeli már három év óta a halottak gyászjelentéseit, megszabadul az óriási munkáját mindenkor rágalmakkal jutalmazott temetkezőtől, kiosztván közöttük az alaptökében befizetett 71,209 korona 70 fillérből megmaradt 13,509 korona 51 fillért, mely összegből az I. társulat tagjai 24.14, a II. társulat tagjai 21.87, s a szép című „Mindszenti róm. kath. Szent István Családgámolító Mértékletességi Temetkezési Egyesület“ tagjai 9.5 százalék arányában részesülnek. A pénzek kiosztása ma, vasárnap délután 2 órakor kezdődik, s folytatódik a következő szerdai napon. A kifizetés gyorsasága érdekében kívánatos, hogy minden érdekelt tag legalább 5 korona értékű aprópénzt vigyen magával a főszolgabírói hivatalhoz.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában a Keller-siremlékre adakozók névsorából tévedésből kimaradt Wimmer Károly úr neve, aki 5 koronával járult hozzá a siremlék fölállításához. E kis tévedést most a legnagyobb készséggel helyre igazítjuk.

— **A vadászati évad vége.** Január 31-én telt le az általános vadászati évad. Lelkiismeretes puskástól nyugodtan lehet nyár derekáig a nyul, fogoly, fácán stb. De aligha a lelkiismeretlen orvvadászoktól, akik állítólag ijesztő mértékben elszaporodtak vidékünkön s dacára a vadak eladásával életbe léptetett hatósági intézkedéseknek, féktelenül úzik vad-

pusztító mesterségüket. Általában panaszkodnak a vadászok, hogy ez évben szokatlanul kevés volt a nyul s a vadászat drága sportnak nyilvánult a fölvert haszonberek mellett.

— **Időjárás.** Egy pár heti kellemes téli idő után a hét elején hirtelen meglágyult az idő. Mult hó 27-én reggel még 5 C fokot mutatott a hőmérő, délelben már ólmos eső esett, este pedig langyos eső hullott nyakunkba. Alig két nap alatt kiment a föld fagya s ha az eső meg nem gátolta volna, gazdáink akár már az elmaradt szántást is megkezdenének. Tegnap reggelre egy kis hó ugyan ismét téliessé tette az időt, de délre már nyomtalanul eltűnt s csak a sara maradt.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1908.

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő).

NYILATKOZAT.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Becses lapjának mult vasárnap megjelent 4-ik számában „Rágalmazó levelek“ cím alatt az újdonságok rovatában egy rövid közlemény jelent meg, melyben az állítatik, mintha én irtam és hamisítottam volna azon szerelmes leveleket és azért engem megbüntettek.

Azon valótlán állításra ezennel kijelentem, hogy az aljas hazugság, mert ott arról, hogy a szerelmes leveleket ki írta, szó sem volt s a bíró szeme előtt nem a valódi tényállás kiderítése, hanem a törvény rideg paragrafusa volt az irányadó.

Hogy ki írta azon szerelmes leveleket a szerelem lovagiának, arra nézve azt hiszem: elég bizonyíték azon kiváló és szavahihető egyén, akinek én azon általam talált leveleket átnyújtottam, ki az írást fölismerte és az arra legilletékesebb férfiuval is fölismertette és azonnal megállapították, hogy azokat bizony senki más, mint egyedül önagsága írta és azt azon kiváló egyén — hiszem és remélem — hogy szükség esetén bármikor eskü alatt is bizonyítja és még sok más bizonyítékok is vannak.

Fölösleges volna nekem megrágalmazni azt és olyant, ki már magát oly annyira megrágalmazta és higye el önagsága, hogy azon szégyenfoltot róla már nincs az a bírósági ítélet, és az a piszokfoltot mosó szappan, amely letisztázza.

Egyébiránt még sok minden hátra van s ha már önagsága olyannyira óhajtja és szereti magát a bíróságnál tisztázni, hát legyen megnyugodva, még ott is találkozni fogunk s végül annyit: a maga dolgát és bűnét senki ne kenje és akarja kenni másra, mert az idő tisztulni fog és előbb-utóbb a kárját és hátrányát csak ő látja és érezni is fogja.

Tisztelettel

Korom Mariska.

Uj mosó és vasaló üzlet.

Mindszent község közönségének szives tudomására adom, hogy helyben, Bene-utca 447. számú házban mosó és vasaló-üzletet nyitottam s elvállalok mindenféle ruhák mosását és vasalását a legkifogástalanabb kivitelben. Kívánatra házhoz is elmegyek. Kitűnő munkáért kezeskedem és kérem az uri közönség szives támogatását. **MEZEI TERÉZ.**

Házeladás.

A volt Szarvas-féle iskola szabadkézből eladó. Értekezhetni Klein Izidornál Mindszenteen, a Szabadság-utcában.

1—3

Meghívó.

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁRNAK

1908. évi február hó 16-án délután 3 órakor az intézet helyiségében tartandó

XXXII-ik

évi rendes közgyűlésére

a t. részvényeseket van szerencsém
:: tisztelettel meghívni. ::

Tárgyak:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése és az 1907. évi zárszámadás előterjesztése.
2. A mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és a felmentvények megadása.
3. Esetleg teendő indítványok.
4. Jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes választása.

Kelt Mindszenteen, 1908. évi január 29-én.

Wimmer Béla,
könyvelő.

Vedres István,
elnök.

Kivonat az alapszabályokból:

28. §. A részvényes, ki szavazni kíván, az erre szükséges igazolványt a közgyűlést megelőző nyolc nap alatt, illetve annak megnyitáig a hivatal helyiségében átveheti, ha magát a közgyűlés előtt legalább 15 nappal, saját nevére irt részvényen igazolta.

A zárszámadások s az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések, a közgyűlést megelőző 8 napon a hivatal helyiségében a részvényesek által megtekinthetők.

Divatos bútorok

a legjobb kivitelben kaphatók

FELBERBAUER ISTVÁN

bútornagyraktárosnál

Hódmező-Vásárhely, Andrassy-utca 22.

Bereczk-palota, a nagy bank átellenében.

Tánciskola megnyitás.

Tisztelettel értesitem a tánc kedvelő ifjuságot és a mélyentisztelt szülőket, hogy február hó 1-én, a Gyovay-féle vendéglőben új táncanfolyamot nyitok s az összes táncokat, a legújabbakat is, tanítani fogom. Szives támogatást kér **TÖRÖK BALINT**, tánc tanító. 1

Kárpitos munkák

készítésével állandóan foglalkozom s minden e szakba vágó munkát a legkifogástalanabbul végzek. Ha tehát valakinek kárpitos-munkára van szüksége, azt itthon is elvégeztetheti s bizonyára kevesebb munkadíjat, illetve olcsóbb árt fizet, mintha a szomszédos városok mestereihez fordul, nem is számítva a tetemes szállítási- és uti költségeket. Elvállalok és szakszerűen készítek mindenféle szőr-, sodrony és áfrik matracokat, dívánt, fotelt és zsöllyéket stb. a legolcsóbb áron. Kérem a nagyérdemű közönség szives támogatását.

FALÁBU JÓZSEF, szijgyártó és kárpitos.

Különféle virágfa eladó

özv. Lippay Istvánnénál

a volt Katholikus Kör helyiségében.

A Mindszenti Takarékpénztár 1907. évi Zárszámadata.

TARTOZIK

Mérleg-számla 1907. évi december hó 31-én.

KÖVETEL

Fő-könyvi lapszám	V A G Y O N	Összeg		Fő-könyvi lapszám	T E H E R	Összeg	
		K	f			K	f
104	Pénztár-számla	11355	49	6	Alaptőke-számla	120000	—
99	Leszámított váltó számla	449001	89	7	Tartalékalap-számla	30000	—
107	Jelzálog-kölcsön	131973	96	8	Külön tartalékalap-számla	16000	—
100	Kötvény-kölcsön	108378	50	119	Betét-számla	604597	82
87	Értékpapír	11000	—	106	Osztalék-számla	922	—
20	Intézeti ház	8000	—	70	Jótekonycél-számla	536	28
21	Beszerzési	400	—	103	Heti betét-számla	13	—
105	Folyó	70889	31	115	Heti betét I. csoport	18005	43
43	Giro	600	—	13	Üzleteredmény-számla <small>Áthozat 1906. évről 723:58 folyó évi . . . 13033:47</small>	13757	05
48	Ingatlan	3315	78				
83	Pálosi ingatlan	6646	67				
86	Előleg-kölcsön	1980	—				
108	Óvás-díj	89	98				
22	Nyomtatvány	200	—				
		803831	58			803831	58

TARTOZIK

Veszteség-nyereség-számla 1907. évi december hó 31-én.

KÖVETEL

Főkönyvi lapszám	V E S Z T E S É G	Összeg		Főkönyvi lapszám	N Y E R E S É G	Összeg	
		K	f			K	f
113	10% betét kamat adó	2318	25	117	Váltó-kamat	31690	14
110	Betét kamat	22724	94	95	Kölcsön-kamat	18621	12
97	Vizleszámított váltók kamata	2423	33	101	Késedelmi kamat	41	76
94	Kamat-térítés	36	70	93	Részvényátirási díj	2	—
80	Illeték	80	17	112	Kezelési díj	1082	87
116	Folyó költség	1869	86	85	Előleg kamat	56	56
78	Adó	2145	27	102	Intézeti ház jövedelme	118	14
114	Tiszti és szolga fizetés	5679	88	111	Folyószámla-kamat	1223	36
79	Heti betét kamat	457	68	98	Értékpapír-kamat	50	—
49	Leírás	2116	40	13	Üzleteredmény-áthozat 1906. évről	723	58
13	Üzlet-eredmény <small>Áthozat 1906. évről 723:58 Folyó évi . . . 13033:47</small>	13757	05				
		53609	53			53609	53

Mindszent, 1907. évi december hó 31-én.

BÜCHLER GÁBOR
pénztárnok.

VIGH GYULA
igazgató.

WIMMER BÉLA
könyvelő.

Hám János, Szilágyi Ferenc, Tábit Lukács, Keresztes Ferenc, Stern Salamon, Mihály János, Koncz Lajos, Grtner Géza,
ig. tag. ig. tag. ig. tag. ig. tag. ig. tag. ig. tag. ig. tag.

Ezen mérleg- és veszteség-nyereség-számlában foglalt összes tételeket a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítottuk és mindenben egyezőnek találtuk.

Mindszent, 1908. évi február hó 2-án.

Keresztes Nagy Sándor,
f. b. tag.

Antal András,
f. b. tag.

Schwartz Lipót,
f. b. elnök.

Pánczél Károly,
f. b. tag.

Keresztes Áron,
f. b. tag.